

Práce sleduje aktuální rusko-ukrajinský poměr optikou reformulace historického výkladu obou národních identit po rozpadu SSSR. Jako příklad, který někdejší sovětskou loajalitu štěpí, volí diskusi o hladomoru let 1932-1934. Konstatuje, že ruská politika trvá na sovětském výkladu tohoto problému, aby omezila vliv konkurenční, emancipační ukrajinské národní, koncepce na veřejné mínění na Ukrajině. Přístup současného Ruska k problému se přitom autorka snaží zasadit do soudobé zahraničněpolitické teorie rozlišující uplatňování klasických (tvrdých) a modernějších (měkkých) metod prosazování státních zájmů na mezinárodní scéně.

Autorka si předsevzala vysoce náročný cíl zkombinovat historický výklad a složitou politologickou analýzu. Uspěla bohužel jen částečně. Text se daří udržet v předem dobře promyšlené struktuře a výzkumná otázka je zodpovězena, více kvalitnějších zdrojů by však zabránilo nejasnostem v pojmech i zkratkovité formulaci některých dílčích tezí. Výhrady budí využití dat Wikileaks, která autorka neověřuje ani nekonfrontuje s odbornou literaturou. Postrádám odkazy na kvalitní práce české ukrajinistiky, citelně však text poškozuje absence syntézy ukrajinských dějin, která by autorce umožnila vnímat rusko-ukrajinské vztahy v širším kontextu, než nabízí aktuální politický diskurz. Chybí závěr z hlediska teorie soft power, domnívám se nadto, že větší pozornost k teoriím nacionalismu by práci nabídla alternativní hledisko.

Časová tíseň, v níž práce zjevně vznikala, je na její jazykové stránce zřejmá, častým problémem je anakolut, doslovný a matoucí překlad pojmu nebo přepisu jména z cizího jazyka. Formální úprava však hlavní nároky kladené na bakalářskou práci splňuje.

Oceňuji zaujetí studentky tématem a zajímavý nápad zkoumat zahraniční důsledky současné domácí ruské historické politiky. Kvalitnějšího výsledku bylo možno dosáhnout využitím více zdrojů a promyšlenější prací s prameny.

Vzhledem k obtížnosti zvoleného tématu práci doporučuji k obhajobě jako velmi dobrou.

1. Jaký obsah má „jádro“ Ruska (s. 17) z hlediska etnického a kulturního? Lze v některém z těchto ohledů skutečně mluvit o „nově vzniklém státě“?
2. Existuje stranou politiky o problému hladomoru odborný dialog historiků?
3. V kontextu teorie soft power, je Rusko aktivním hráčem mezinárodní politiky nebo vaše klíčová studie svědčí více o jeho reaktivní defenzivě?